

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 14 0 U 002744 15 Uvp
Banja Luka, 04.4.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija, Vesne Antonić kao predsjednice vijeća te Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi JPŠ Š. R. S. a.d. S., zastupano po zakonskom zastupniku v.d. direktoru D. G. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 19.3.2015. godine, tuženog Ministarstva ... R. S., u predmetu inspeksijskog nadzora, odlučujući o zahtjevu tužioca, zastupanog po punomoćniku D. J. G., advokatu iz Z., Ulica S. S. ..., za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 002744 15 U od 13.7.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 04.4.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje presude.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Republičke uprave ..., Sektor ... – Odjeljenje I. S. broj ... od 12.12.2014. godine. Navedenim prvostepenim rješenjem je tužiocu kao poslodavcu naloženo da otkloni utvrđene nepravilnosti tako što će zaposlenim radnicima u JPŠ Š. R. S. a.d. S., ŠG P. V. omogućiti da ostvare pravo na dospjelu, a neisplaćenu platu za mjesec oktobar 2014. godine, u skladu sa Zakonom o radu, Opštim Kolektivnim ugovorom, pojedinačnim Kolektivnim ugovorom i zaključkom broj ... od 03.8.2014. godine, koji su potpisali direktor JPŠ Š. R. S. a.d. S. i predsjednik Sindikata ... R. S., te im isplati razliku manje isplaćene plate za mjesec avgust i septembar 2014. godine; da zaposlenim radnicima isplati regres za korišćenje godišnjeg odmora za 2014. godinu u skladu sa zaključkom koji su potpisali direktor JPŠ Š. R. S. a.d. S. i predsjednik Sindikata šumarstva, prerade drveta i papira RS broj ... od 03.8.2014. godine. Stavom 2. dispozitiva tog rješenja je poslodavac obavezan da otkloni utvrđene nedostatke u roku od 90 dana od dana dostavljanja rješenja, stavom 3. dispozitiva rješenja je obavezan poslodavac da o preduzetim mjerama obavijesti inspektora rada u roku od tri dana od dana isteka roka određenog za postupanje po rješenju. Stavom 4. je određeno da žalba ne odlaže izvršenje tog rješenja.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio stavom da je tuženi pravilno primjenio odredbe člana 90. stav 1. i 5. Zakona o radu („Službeni glasnik RS“ broj 55/07), a na što upućuje

zaključak o cijeni rada broj ... od 03.8.2008. godine, kojim se utvrđuje cijena rada za obračun plata za mjeseci april, maj i juni 2014. godine u visini od 130,00 KM, dok je utvrđena visina regresa za 2014. godinu od 689,50 KM; da je članom 1. Aneksa Pojedinačnog kolektivnog ugovora broj ... od 30.8.2012. godine, u članu 6. dodati novi stavovi 3., 4. i 5., pa je članom 6. stav 3. između ostalog propisano da se „izuzetno od stava 2. ovog člana u organizacionim dijelovima JPŠ Š. R. S. koji su ostvarili gubitak po periodičnom i godišnjem obračunu, koji nisu izvršili realizaciju proizvodnje u planiranom obimu i koji su sa narušenom finansijskom ravnotežom, kao mjera proizvodno-finansijske konsolidacije može predvidjeti i umanjenje cijene rada koja prema stavu 4. tog člana mora biti predviđena Programom proizvodno – finansijske konsolidacije, koji potpisuju direktor organizacionog dijela i predsjednik sindikalne organizacije organizacionog dijela, koji nije potpisan od strane predsjednika sindikalne organizacije organizacionog dijela. U tom smislu sud zaključuje da se pravilnom ukazuje odluka inspektora rada i tuženog da nisu bili ispunjeni uslovi za umanjenje cijene rada na iznos od 117,00 KM za obračun i isplatu plate za avgust i septembar 2014. godine i isplatu dijela regresa za 2014. godinu u iznosu od 100,00 KM

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede zakona i drugog propisa. Ističe da je u ŠG P. radnicima obračunata plata po cijeni od 117,00 KM i ista je veća od najniže utvrđene cijene rada, te da trostruka ugovorena cijena koja je propisana Kolektivnim ugovorom odgovara isplaćenim regresima od 420,00 KM. Navodi da je Ustavni sud RS donio odluku dana 24.4.2014. godine, koja je objavljena u „Službenom glasniku RS“ broj 35/14, kojom je utvrdio da član 35. stav 1. pojedinačnog Kolektivnog ugovora nije u saglasnosti sa Ustavom Republike Srpske, jer je tim stavom propisano važenje ugovora od 01.4.2008. godine, a isti je potpisan 23.4.2008. godine. S obzirom na nemogućnost primjene pojedinačnog Kolektivnog ugovora potpisanog 23.4.2008. godine, smatra da su sve isplate koje su vršene radnicima veće nego što bi trebale biti, jer da je primjenjen posebni Kolektivni ugovor za zaposlene u oblasti šumarstva, prerade drveta i papira RS, koji je bio na snazi prije donošenja ovog pojedinačnog Kolektivnog ugovora. Predložio je da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači ili ukine te da mu se naknade troškovi sastava zahtjeva u iznosu od 1.053,00 KM.

U odgovoru na zahtjev tuženi je ostao kod razloga sadržanih u obrazloženju prvostepenog i osporenog akta jer da je inspektor rada dužan da donese rješenje u slučaju kad u vršenju inspekcijskog pregleda utvrdi da je povrijeđen zakon ili drugi propis, zbog čega je tužiocu naložio otklanjanje utvrđenih nedostataka. Predložio je da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Osnovni prigovor zahtjeva i tužbe je ukazivanje tužioca na odluku Ustavnog suda RS broj U-38/13 od 24.4.2014. godine, kojom je utvrđeno da član 35. stav 1. Pojedinačnog kolektivnog ugovora Javnog preduzeća Š. R. S. a. d. S. broj ..., nije u saglasnosti sa Ustavom Republike Srpske, jer da se tom odredbom određuje povratno dejstvo ugovora, odnosno da se određuje da se primjenjuje prije nego što je zaključen, odnosno prije njegovog objavljivanja i stupanja na snagu dok nije prihvaćena inicijativa za pokretanje postupka za ocjenjivanje ustavnosti i zakonitosti preambule i člana 34. Pojedinačnog kolektivnog ugovora Javnog preduzeća Š. R. S. a.d. S. broj Naime, članom 34. Pojedinačnog Kolektivnog ugovora su

propisane obaveze radnika koje nisu članovi Sindikata ... R. S., da plaćaju naknadu za povoljnosti ugovorene ovim kolektivnim ugovorom, uz obrazloženje da navedeni Pojedinačni kolektivni ugovor nije stupio na snagu u skladu sa članom 109. i 110. Ustava Republike Srpske, pa da nije važeći opšti pravni akt u pravnom poretku Republike Srpske.

Međutim, navedeni prigovor ne utiče na pravilnost i zakonitost osporenog akta zbog činjenica koje tužilac ne osporava: da su tužilac i Sindikat ... R. S., dana 30.08.2012 godine zaključili Aneks Pojedinačnog kolektivnog ugovora broj ... te da su definisali donošenje Programa proizvodno-finansijske konsolidacije za ŠG P. V. koji je donio direktor pod brojem ... dana 07.08.2014 godine i kojim se predlaže cijena rada od 117,00 KM ali koji nije potpisan od strane predsjednika sindikalne organizacije organizacionog dijela; da su tužilac i predsjednik Sindikata ... R. S. donijeli zaključak broj ... od 03.8.2014. godine o cijeni rada od 130,00 KM za obračun plate za zaposlene u Javnom preduzeću Š. R. S. i visini regresa od 689,50 KM za korišćenje godišnjeg odmora za 2014. godinu. Prema navedenom, tužilac je imao mogućnost da saglasno utvrđenim kriterijumima u Aneksu Pojedinačnog kolektivnog ugovora broj ... i Programu proizvodno finansijske konsolidacije za ŠG P. V. umanjí propisanu cijenu rada, koji postupak nije proveo jer navedeni program nije potpisan od strane predsjednika sindikalne organizacije organizacionog dijela, kako je inspektor rada konstatovao u zapisniku o inspekcijskom pregledu od 08.12.2014. godine i prvostepenom rješenju. Otuda je bez značaja i uticaja na pravilnost i zakonitost osporenog akta i pobijane presude ukazivanje tužioca na navedenu odluku Ustavnog suda Republike Srpske, jer su tužilac i predsjednik sindikata donijeli zaključak dana 03.8.2014. godine o visini cijene rada od 130,00 KM, nakon donošenja citirane odluke Ustavnog suda. Proizlazi da tužilac kao poslodavac ne primjenjuje, odnosno ne izvršava svoje odluke koje se primjenjuju u svim organizacionim dijelovima preduzeća, odnosno prema svim zaposlenima, zbog čega je inspektor rada u vršenju inspekcijskog nadzora pravilno primijenio odredbe člana 57. stav 1 tačka a) Zakona o inspekcijama u Republici Srpskoj („Službeni glasnik RS“ broj 74/10 i 109/12), jer je utvrdio da su povrijeđena prava radnika propisana zakonskim i podzakonskim odnosno opštim aktima navedenim u prvostepenom rješenju.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija kao neosnovan na osnovu odredbe člana 40. stav 1. ZUS.

Odluka o troškovima postupka iz stava 2. izreke presude se zasniva na odredbi člana 49. i 49. a) ZUS, s obzirom da je tužilac izgubio ovaj upravni spor pa mu ne pripada naknada za tražene troškove postupka.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednica vijeća
Vesna Antonić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić